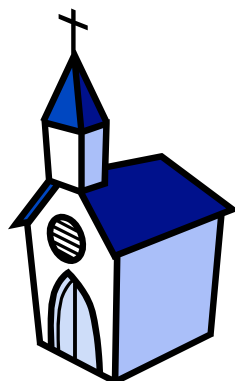

Fortællehjørnet

Fælles mål for faget kristendomskundskab

I faget kristendomskundskab skal eleverne beskæftige sig med de bibelske fortællinger og kirkens højtider. I trinmål for faget hedder det sig, at eleverne efter 3. klassesettrin skal:

- * kende til centrale fortællinger fra Det Gamle og Nye Testamente
- * tale med om indholdet af de bibelske fortællinger
- * gengive udvalgte bibelske fortællinger på forskellig vis
- * kende til udvalgte symboler og ritualer samt synge og samtale om salmer og sange.

Efter 6. klassesettrin skal eleverne:

- * formulere udvalgte bibelske fortællingers pointer
- * genkende eksempler på nutidige udtryk for bibelske fortællinger
- * beskrive udvalgte symboler og ritualer samt synge og samtale om salmer og sange.

I fortællehjørnet giver kirken en håndsrækning til skolen med at nå disse mål. Tanken er, at eleverne fra 0.-6. klasse lærer kirken at kende og får en forståelse for de bibelske fortællinger bag højtiderne jul, påske og pinse.

Indholdsfortegnelse

Side	Emne	Målgruppe
1	Forside	
2	Fælles mål	
2	Indholdsfortegnelse	
3	Juleevangeliet og den hellige nat	0. klasse
6	De vise mænd	1. klasse
11	Flugten til Egypten	2. klasse
15	Palmesøndag – Nadver	3. klasse
17	Langfredag – Opstandelse	4. klasse
20	Pinse og Helligånd	5. klasse
21	Paulus og de første kristne	6. klasse
23	Udkast til brev til skolen fra kirken	

Materialet er udarbejdet af

Haderslev Stifts Skole/Kirketjeneste:

Folkeskolelærer Jan Visbech Madsen cogitoergosum@profibermail.dk

Sognepræst Kirsten Münster kim@km.dk

Sognemedhjælper Esther Jensen ej@christianskirken-fredericia.dk

Hjemmeside: www.haderslevstift.dk/hask.html

Juleevangeliet og den hellige nat

(0. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold.

Genfortæl juleevangeliet (Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-20)

Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på personerne og den rolle, de spiller i fortællingen.

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par børnevenlige julesalmer – f.eks. "Et barn er født i Betlehem" (DDS 104) og "Glade jul" (DDS 120) Bed evt. organisten om at spille til.

For så små elever kan det være en hjælp med tegninger at kikke på, mens man synger. Tegneren Torkil Skov (Unitas Forlag) har illustreret et væld af bibelfortællinger og salmer, som mange kirker i forvejen har købt med kopiret. Der er også en lille julesalme for de mindste på side 4 – på en melodi, eleverne garanteret kender!

Krybbespil

Flyt jer fysisk til et andet sted i kirken. Her skal være opstillet en julekrybbe. Ved hjælp af figurerne kan eleverne sikkert fortælle historien igen.

Hvis ikke kirken har en julekrybbe, må du i gang! Meget kan lade sig gøre med dukker og duploklodser. En hvid duploklodsperson bliver hurtigt til en engel med hvide fjer klistret på!

Prædiken og bøn

Spørg børnene, hvad de synes, du skal tage med i din juleprædiken. Fortæl evt. også lidt om, hvad bøn er. Hvad kan man bede Gud om efter en juleprædiken?

Det kreative hjørne

Brug den sidste tid på at være kreative. Klip engle (skabelon side 5) til kirkens juletræ eller lav juletegninger, der hænges op i våbenhuset julen igennem. Byd eleverne et par pebernødder, mens de arbejder og spil gerne julemusik på CD – f.eks.

* Anne Linnet: "Lille Messias" (fra "Min sang")

* Elisabeth Gjerluff Nielsen: "Maria og englen" (Fra "Dejlig er haven")

* Julie Berthelsen og Martin Brygmann: "Jesus og Josefine" (Fra "Jesus og Josefine")

* Sebastian og Moonjam: "Jesu fødsel" (Fra "Dejlig er haven")

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der mange fine pixi-bøger om julen, du kan købe hjem og forære eleverne. Fra Bibelselskabet f.eks.

* "Bibelen Mini - Julenat" (19,95 kr.)

* "Det skete i de dage" (19,95 kr.)

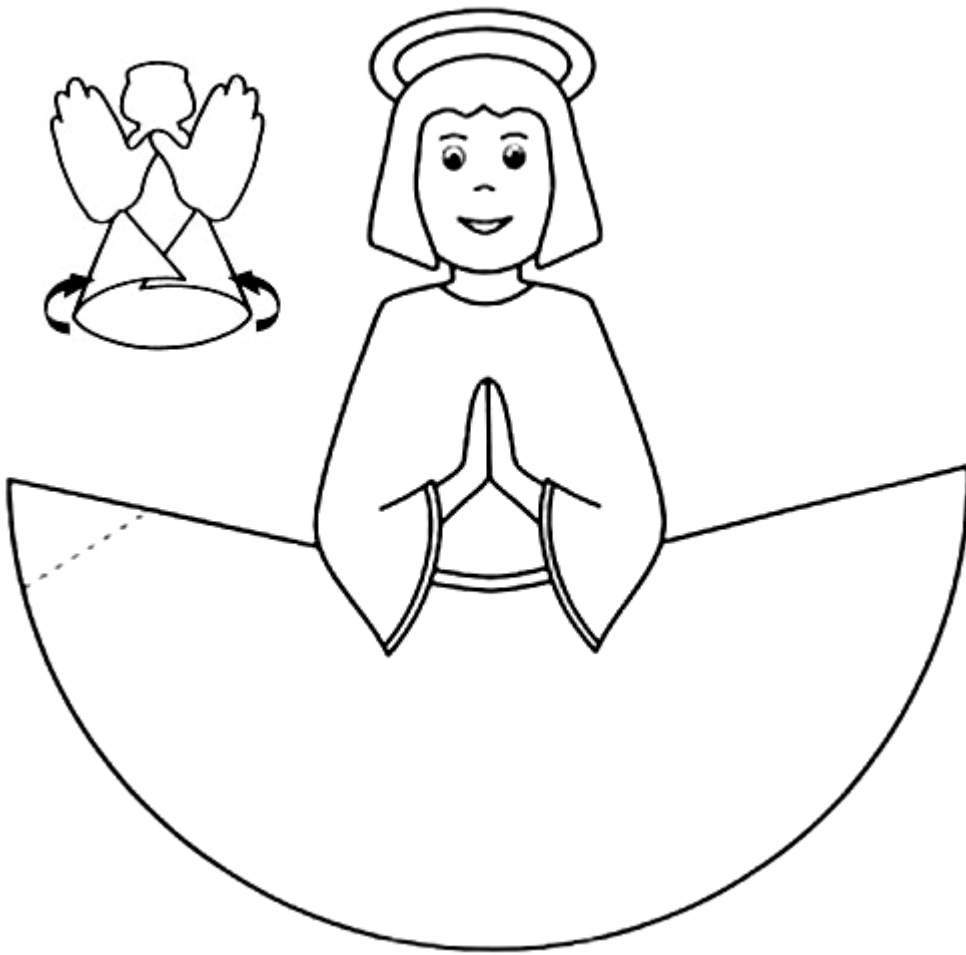
* "Møllehaves Lille Julebog (19,95 kr.)

Maria hun sku' ha' et barn

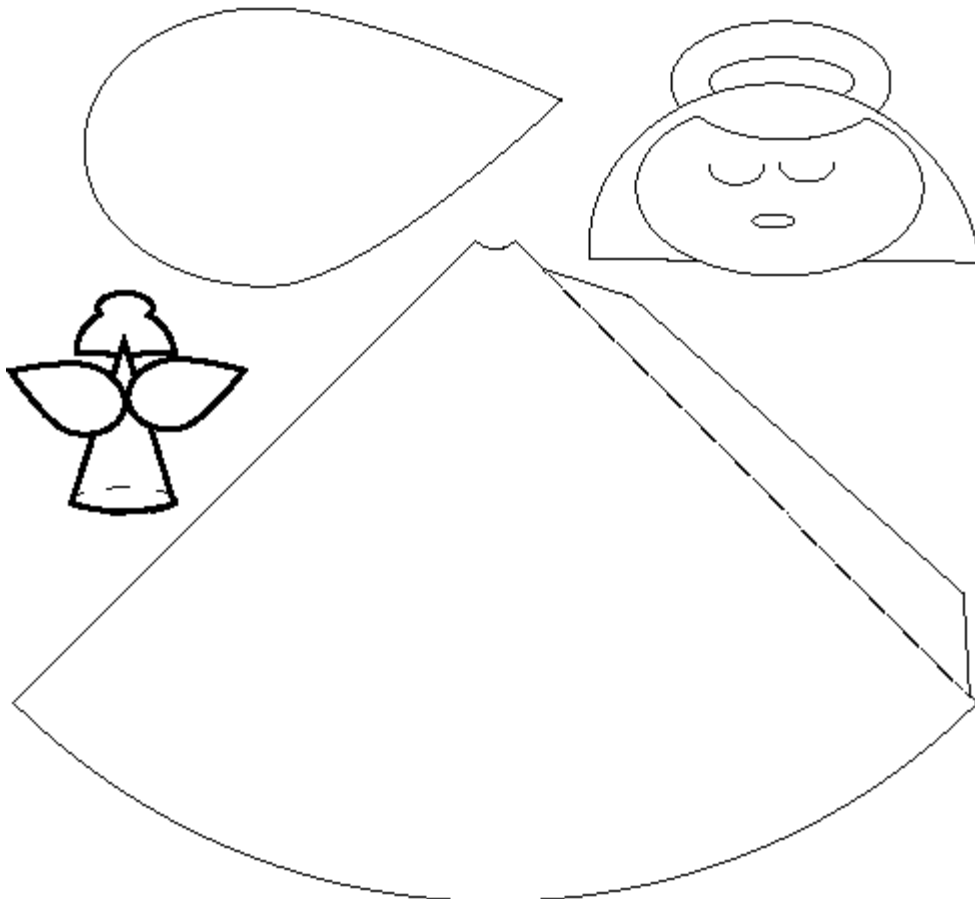
(kan synges på "Skorstensfej'ren gik en tur")

Vers	Fagter
Maria hun sku' ha' et barn	Vise stor mave
Det var midt i Betlehem	Tegne stjerne i luften
I en stald der blev han født	Vugge barn i armene
I en krybbe blev han lagt	Lægge kind mod samlede hænder
Jesus det var barnets navn	Klappe
Han skal holde fødselsdag	Vifte med usynligt flag
Derfor skal vi holde jul	Tage hinanden i hænderne

Model 1

Model 2

De vise mænd

(1. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold.

Genfortæl beretningen om de vise mænd (Matthæusevangeliet kapitel 2, vers 1-12)

Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden. Helt eminent ville det være, hvis en håndfuld personer i kirken er med på at klæde sig ud og spille de forskellige roller. De kan mime, mens der fortælles til.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på personerne og den rolle, de spiller i fortællingen. Samtalen kan dreje sig om modsætningerne det gode/det onde – lys/mørke.

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par børnevenlige julesalmer – f.eks. "Dejlig er den himmel blå" (DDS 136) og "De hellig tre konger så hjertensglad" (DDS 138) Bed evt. organisten om at spille til. Sidstnævnte kan man danse til! (side 10)

For så små elever kan det være en hjælp med tegninger at kikke på, mens man synger. Tegneren Torkil Skov (Unitas Forlag) har illustreret et væld af bibelfortællinger og salmer, som mange kirker i forvejen har købt med kopiret. Der er også en lille julesalme for de mindste på side 4 – på en melodi, eleverne garanteret kender!

Lys/mørke

Sluk alt lys i kirken. Tal om den forskel, lyset gør. I kirken er lyset også et symbol på Jesus. Jesus fjernede ikke mørket i verden; men han spredte det og skabte håb på samme måde, som selv et lille stearinlys gør en forskel. Tænd et enkelt stearinlys. Lad eleverne selv tænde et lys – gerne i kirkens lysglobe, hvis en sådan findes.

Den fjerde vismand

Mens eleverne sidder i skæret fra kun stearinlys skal de møde "den fjerde vismand". Klæd en fra kirken ud som ham og lad ham fortælle sin historie under inspiration af Henry van Dykes beretning (side 7). Den fjerde vismand nåede aldrig at møde Jesus, fordi han havde så travlt med at gøre godt mod de fattige og syge, han traf på sin vej. Pointen er, at han derved alligevel mødte Jesus. Samtal med eleverne om, at den fjerde vismand i virkeligheden var meget tæt på Jesus ved at være god mod andre mennesker.

Det kreative hjørne

Brug den sidste tid på at være kreative. Klip stjerner (skabelon side 9) til kirkens juletræ eller lav tegninger af de vise mænd, der hænges op i våbenhuset julen igennem.

Byd eleverne klejner, mens de arbejder og spil gerne julemusik på CD – f.eks.

* Anne Linnet: "Lille Messias" (fra "Min sang")

* Elisabeth Gjerluff Nielsen: "Maria og englen" (Fra "Dejlig er haven")

* Julie Berthelsen og Martin Brygmann: "Jesus og Josefine" (Fra "Jesus og Josefine")

* Sebastian og Moonjam: "Jesu fødsel" (Fra "Dejlig er haven")

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der mange fine pixi-bøger om julen, du kan købe hjem og forære eleverne. Fra Unitas Forlag f.eks.

* "Alle tiders barn" (25,00 kr.)

* "Der var engang i Betlehem" (25,00 kr.)

* "Isaks mærkelige nat" (25,00 kr.)

* "Men dér tog de fejl" (25,00 kr.)

* "Sigurd fortæller juleevangeliet" (25,00 kr.)

"Den fjerde vismand" af Henry van Dyke

Vismanden Artaban boede i det fjerne Persien - ti dagsrejser nord for hovedstaden Babylon. Artaban havde forstand på stjerner og var god ven med tre stjernetydere nede i Babylon. Sammen havde de fundet ud af, at når en ny stjerne stod funklende klar i vest, så ville i det fjerne land Judæa med hovedstaden Jerusalem en konge skulle fødes, som var større end alle andre konger.

Og skulle stjernen dukke op på himlen havde vennerne aftalt, at de ville vente på ham netop i ti dage, så de sammen kunne drage den lange vej gennem ørkenen til Jerusalem for at tilbede den nye konge.

Artaban forberedte sig på, at stjernen skulle dukke op. Han havde solgt alt, hvad han ejede og købt tre ædelstene, en rubin, en safir og en diamant. Dem ville han give den nyfødte konge.

En aften så han stjernen tydeligt på himlen, og han begav sig straks af sted ned mod Babylon, hvor han skulle møde sine kolleger, de andre stjernetydere og vismænd.

Midt på den tiende dag var der stadig et godt stykke vej. Det kunne stadig nås inden mørkets frembrud, men der var ingen tid at spille.

Da hørte Artaban en stønnen i vejkanten. En gammel mand lå forslået og frarøvet alt, selv det meste af det tøj, som skulle be-

skytte ham mod den brændende sol om dagen og den isnende kulde om natten.

Artaban blev irriteret: sådan en tilfældig gammel mand skulle ikke hindre ham i at nå frem. Men hans medlidenhed fik overtaget. Han vendte hesten, sprang af og trak den gamle ind i ly for den brændende sol og gav ham noget at drikke. Den gamle var meget svag, men efterhånden hjalp Artabans pleje, så han kunne klare sig selv. Men da var mørket faldet på, og Artaban måtte vente til næste morgen med at ride videre.

Så snart solens stråler fra øst farvede bjergtoppene mod vest, kastede Artaban sig op på hesten og red i et vildt ridt mod Babylon. Men for sent: vennernes karavane var draget af sted ud i den øde ørken tidligt om morgenen.

Artaban tog da den ene af sine ædelstene, sin rubin, og solgte den, så han fik råd til at udruste sin egen karavane og komme af sted.

Rejsen mod vest gennem ørkenen var lang og besværlig, men en dag nåede Artaban frem til en lille by Betlehem uden for Jerusalem. Han havde fået at vide, at der var en fremmed karavane med fornemme folk draget hen. Men her var vennerne ikke. Der var ikke spor af dem.

Og underligt nok var der heller ingen mennesker i byens gader. Det var, som om en

uhygge­lig fare gemte sig et sted. Artaban bankede på en tilfældig dør; da ingen svarede, gik han ind. En kvinde sad og knugede sit lille barn til sig. "De kommer" skreg hun. "De kommer, romerne, de slår ihjel".

I det samme hørte de trampene i gaderne, larmende rustninger og frygtelige skrig. Kvinden prøvede at gemme sig og sit barn. Døren blev revet op, og en romersk soldat stod i døren. Artaban stillede sig op foran ham. "Jeg er alene her", sagde han, og fortsatte: "Og jeg stod netop og ventede på en soldat, som jeg kunne forære denne fine safir til, hvis du vil lade mig være i fred".

Soldaten troede ikke på Artaban, men han tog alligevel safiren, og råbte til de andre soldater: "Her er ikke nogen". Og så gik han sin vej.

Kvinden græd af lykke og sagde: "Gud vel­signe dig for, hvad du har gjort!" Men Artaban bad i sit indre Gud tilgive ham, at han nu havde ødslet den anden af sine gaver bort.

Kvinden kunne fortælle, at der for nylig var født et barn i byen af nogle tilrejsende fra Nazareth, og at sære østerlændinge – "Ja, undskyld", sagde hun, for Artaban var jo selv sådan en – nogle østerlændinge havde besøgt barnet. Og snart efter var barnet og dets forældre rejst ud af byen og vist nok draget til Ægypten.

Artaban tog nu af sted med sin sidste ædelsten gemt allerinderst inde på kroppen. Først kom han til Ægypten, men han fandt ikke barnet. Så rejste han rundt i mange egne og lande. Hans gode hjerte løb af med ham mange gange, og til sidst var han en fattig mand: kameler, folk, karavaneudstyr, alt var væk. Men diamanten havde han stadig.

30 år var der gået, og han nærmede sig Jerusalem. Det var ved påsketid. I byen var der en sær stemning. Der var soldater alle vegne. Folk fik ikke lov til at stå og tale sammen bare et øjeblik. Artaban fik spurgt en, hvad der var på færde. Manden svarede

ham med en hvisken: "Tre oprørere bliver korsfæstet i dag. Nogle kalder den ene Jesus fra Nazareth, Guds søn og jødernes konge". Mere fik han ikke at vide, før en soldat vinkede dem videre.

Nu blev Artaban bange. Var han kommet for sent? Var det ham, han havde ledt efter alle disse år?

Hvor foregik henrettelsen? Han måtte af sted. Måske var *det* meningen med de mange års forsinkelse: Han skulle med sin diamant løskøbe kongen. Han havde allerede hånden inde ved diamanten.

I det samme kom tre soldater slæbende med en ung pige. Hun skulle sælges som slave. Lige da de kom forbi, rev hun sig løs og kastede sig ned og hagede sig fast i Artabans klæder: "Frels mig!", råbte hun.

Det rev og sled i Artabans indre. To gange var hans gave gået til mennesker – og nu? Han *kunne* ikke lade være: Han trykkede diamanten ind i hendes hånd: "Her er din løsesum".

I det samme blev alt buldermørkt. Byen blev rystet af et voldsomt jordskælv. En sten ramte Artabans tinding og han faldt om. Pigen bøjede sig over ham. Han så hendes ansigt, men bag hendes så han et andet: Kongens ansigt. Han var sikker.

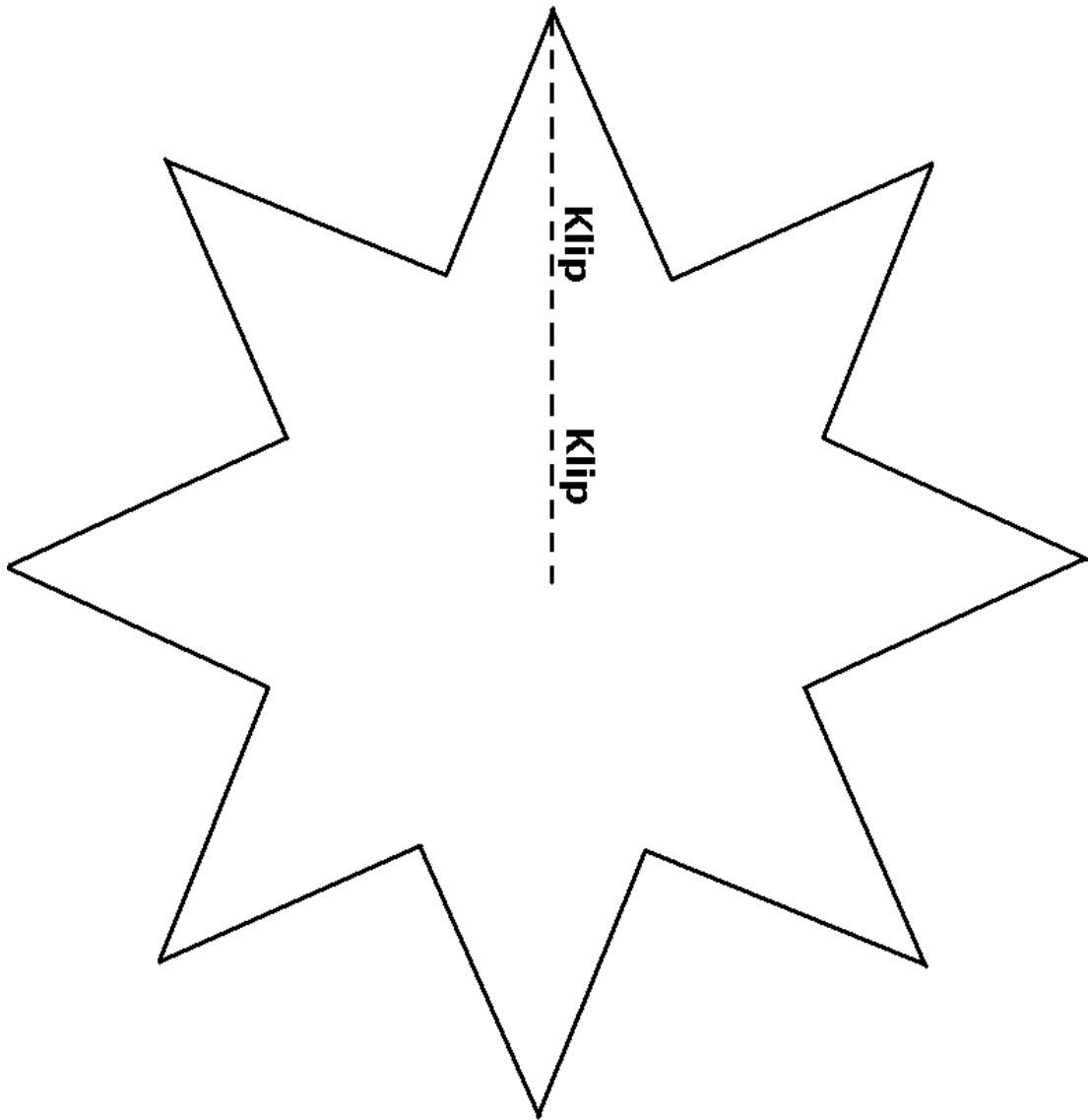
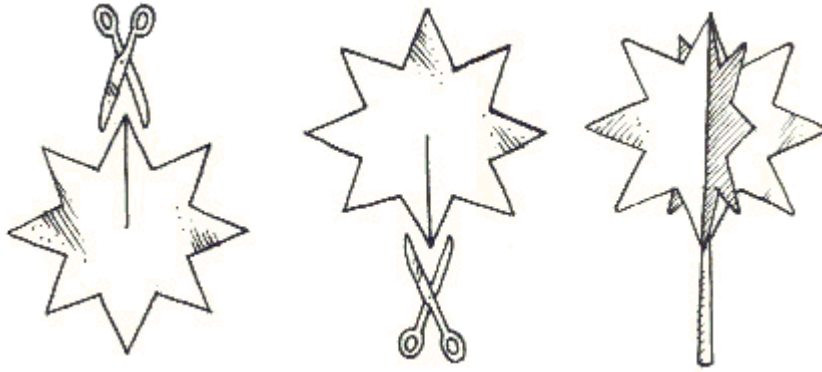
"Tak, Artaban, for dine gaver", sagde en stemme. "Du klædte mig, da jeg var nøgen, trøstede mig, da jeg sørgede, beskyttede mig, når jeg var svag, købte mig fri, da jeg var bundet".

"Hvornår har jeg givet dig gaver?", fremstammede Artaban. "Jeg nåede det jo aldrig."

"Du klædte mig, da du klædte den gamle, overfaldne mand i ørkenen. Du beskyttede mig, da du beskyttede en kvindes barn i Betlehem. Du købte mig fri, da du købte en kvinde fri fra slaveri. Alt, hvad du har givet mennesker, har du givet mig".

Et lysskær gik over den gamle Artabans ansigt. Hans rejse var forbi. Han havde fundet

kongen og givet ham sin gave.

Dansetrin til "De hellig tre konger så hjertensglad"

Dansetrin til "De hellig tre konger så hjertensglad" Man står i to rækker overfor hinanden; alle skal have en dansepartner	
De hellig tre konger så hjertensglad	4 skridt mod højre
fra hjemmet de droge til Betlehems stad	4 skridt mod venstre
de toge sig for	2 skridt mod midten
den rejse så lang	klap i egne hænder 4 gange
at finde Jesus i krybben trang	gå rundt om hinanden og på plads igen

Flugten til Egypten

(2. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold.

Genfortæl beretningen om flugten til Egypten (Matthæusevangeliet kapitel 2, vers 13-23) eller læs Selma Lagerlöfs legende "Flugten til Egypten" (side 12) Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle/læse. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller/oplæser fra menigheden.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på personerne og den rolle, de spiller i fortællingen. Samtalen kan dreje sig om modsætningerne det gode/det onde – at have hjemme/at være på flugt.

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par julesalmer – f.eks. "Her kommer, Jesus, dine små" (DDS 123) og "Et barn er født i Betlehem" (DDS 104) Bed evt. organisten om at spille til.

Puslespil

Søg på www.google.dk efter et flot og farverigt billede af Maria og Josef på flugt med det lille Jesusbarn. Print et billede ud i god kvalitet til hver elev, laminer det og klip det ud i f.eks. 4 x 5 brikker. Lad børnene samle puslespillet. De kan evt. få det med hjem. Forslag til link:

www.picasaweb.google.com/lh/photo/BXSDh_Jym4KGo4fxHqok2A

Det kreative hjørne

Brug den sidste tid på at være kreative. Snak med eleverne om, hvad de ville tage med sig, hvis de skulle flygte ud af landet. Bed børnene tegne tingene under overskriften "Det ville jeg tage med". Tegningerne kan hænges op i våbenhuset efter jul og et stykke ind i januar.

Byd eleverne dadler, mens de arbejder og spil gerne julemusik på CD – f.eks.

- * Anne Linnet: "Lille Messias" (fra "Min sang")
- * Elisabeth Gjerluff Nielsen: "Maria og englen" (Fra "Dejlig er haven")
- * Julie Berthelsen og Martin Brygmann: "Jesus og Josefine" (Fra "Jesus og Josefine")
- * Sebastian og Moonjam: "Jesu fødsel" (Fra "Dejlig er haven")

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der mange fine pixi-bøger om julen, du kan købe hjem og forære eleverne. Fra Unitas Forlag f.eks.

- * "Alle tiders barn" (25,00 kr.)
- * "Der var engang i Betlehem" (25,00 kr.)
- * "Isaks mærkelige nat" (25,00 kr.)
- * "Men dér tog de fejl" (25,00 kr.)
- * "Sigurd fortæller juleevangeliet" (25,00 kr.)

”Flugten til Egypten” af Selma Lagerlöf

Langt borte, i en ørken ovre i Østerland voksede der for mange, mange år siden en palme, der både var umådelig gammel og umådelig høj. Ingen, der drog igennem ørkenen, kunne lade være at standse og betragte den; thi den var meget større end andre palmer, og folk sagde om den, at den sikkert ville blive højere end obelisker og pyramider.

Som nu denne store palme stod i sin ensomhed og skuede ud over ørkenen, fik den en dag øje på noget, der bragte dens vældige bladkrone til forundret at vugge frem og tilbage på den slanke stamme. Ude ved ørkenens grænse kom to ensomme mennesker vandrende. De var endnu i den afstand, hvor kameler ikke ser større ud end myrer, men det var ganske sikkert to mennesker. To, der var fremmede i ørkenen - thi palmen kendte ørkenens beboere - en mand og en kvinde, der hverken havde vejviser eller lastdyr eller telt eller vand-sæk.

”Sandelig,” sagde palmen til sig selv, ”disse to er kommet hid for at dø.”

Palmen så sig hurtigt om til alle sider.

”Det undrer mig,” sagde den, ”at løverne ikke allerede er ude at jage efter dette bytte. Men jeg ser ikke en eneste røre sig. Og heller ikke ser jeg nogen af ørkenens røvere. Men de kommer nok.”

”Der venter dem en syv dobbelt død,” tænkte palmen. ”Løverne vil sluge dem, slangerne stikke dem, tørsten fortære dem, sandstormen begrave dem, røverne ihjelslå dem, solstik oprænde dem, angsten tilintetgøre dem.”

Og den prøvede på at tænke på noget andet. Disse menneskers skæbne gjorde den vemodig.

Men på hele den grænseløse ørkenflade, der lå udbredt under palmen, var der ikke en ting, som den ikke havde kendt og betragtet i tusinde år. Intet kunne fængsle dens opmærksomhed. Den var nødt til igen at tænke på de to vandrere.

”Ved tørken og vinden!” sagde palmen, idet den dermed anråbte livets farligste fjender, ”hvad er det, kvinden bærer på armen? Jeg tror, disse afsindige også har et lille barn med!”

Palmen, der var langsynet, som de gamle jo er, så ganske rigtigt. Kvinden bar på armen et barn, der havde lagt hovedet til hendes bryst og sov.

”Barnet har ikke engang klæder nok på,” sagde palmen. ”Jeg ser, at moderen har løftet sin kjole op og svøbt den om det. Hun har i stor hast revet det op af sengen og er styrtet afsted med det. Nu forstår jeg det: disse mennesker er flygtninge.

Men afsindige er de alligevel,” vedblev palmen. ”Hvis de ikke har en engel til at beskytte sig, skulle de hellere ladet fjenderne gøre det værste, de kunne, imod dem, end at vandre ud i ørkenen.

Jeg kan tænke mig, hvordan det hele gik til. Manden står ved sit arbejde, barnet sover i vuggen, kvinden er gået ud at hente vand. Da hun er kommet nogle skridt udenfor døren, ser hun fjender komme stormende. Hun farer ind, griber barnet, råber til manden, at han skal følge hende, og løber sin vej. Siden har de været på flugt flere dage, de har sikkert ikke hvilet et øjeblik. Ja, sådan er det gået til, men jeg siger alligevel: hvis ikke en engel beskytter dem ... De er så angst, at de endnu hverken føler træthed eller anden pine, men jeg ser tørsten skinne dem ud af øjnene. Jeg skulle vel nok kunne kende et tørstigt menneskes ansigt.”

Og da palmen kom til at tænke på tørsten, gik der en krampetrækning igennem dens høje stamme, og de lange blades utallige flige krøllede sig sammen, som om man holdt dem over ilden.

”Hvis jeg var et menneske,” sagde den, ”ville jeg aldrig vove mig ud i ørkenen. Den er såre modig, som vover sig herud uden at have rødder, der når helt ned til de uudetømmelige vandårer. Her kan være fare selv for palmer. Selv for sådan en palme som mig.

Kunne jeg råde dem, ville jeg bede dem vende om. Deres fjender kan aldrig blive så grusomme imod dem som ørkenen. De tror måske, det er let at leve i ørkenen. Men jeg ved, at selv jeg stundom har haft ondt ved at holde mig i live. Jeg husker en gang i min ungdom, da en hvirvelvind kastede et helt bjerg af sand over mig. Jeg var nærved at kvæles. Hvis jeg kunne dø, var det blevet min sidste time.”

Palmen vedblev at tænke højt, som ensomme gamle gør.

”Jeg hører en vidunderlig, melodisk susen fare gennem min krone,” sagde den. ”Alle fligene på mine blade må være kommet i bevægelse. Jeg ved ikke, hvad det er der

rører mig ved synet af disse stakkels fremmede. Men denne bedrøvede kvinde er så skøn. Hun minder mig om det vidunderligste, jeg har oplevet."

Og mens bladene vedblev at bevæge sig i en susende melodi, mindedes palmen, hvordan engang for meget længe siden to herlige mennesker havde gæstet oasen.

Det var dronningen af Saba, der var kommet did, fulgt af den vise Salomon. Den skønne dronning var på vej hjem til sit land. Kongen havde fulgt hende et stykke på vej, og nu skulle de skilles.

"Til minde om denne stund," sagde så dronningen, "lægger jeg nu en daddelkerne i jorden, og jeg byder, at der af den skal blive en palme, som skal vokse og leve, til der i jødeland opstår en konge, som er større end Salomon." Og idet hun sagde dette, lagde hun kernen i jorden, og hendes tårer vandede den.

"Hvor kommer det sig, at jeg tænker på dette netop i dag?" sagde palmen. "Skulle det være muligt, at denne kvinde er så skøn, at hun minder mig om den skønneste af alle dronninger, om hende, på hvis ord jeg har vokset og levet lige til den dag i dag?"

Jeg hører mine blade suse stærkere og stærkere," sagde palmen, "og det lyder vemodigt som en dødssang. Det er, som om de spåede, at nogen snart skulle gå bort. Det er godt at vide, at det ikke gælder mig, eftersom jeg ikke kan dø."

Palmen tænkte, at denne dødssusen i bladene måtte gælde de to ensomme vandrende. De troede sikkert også selv, at deres sidste time var nær. Man kunne læse det i deres ansigt, da de vandrede forbi et af de kamelskeletter, som lå ved vejkannten. Man så det på de blikke, hvormed de fulgte et par gribbe, der fløj forbi. Det kunne jo ikke være andet. De måtte omkomme.

De havde fået øje på palmen og oasen og hastede nu derhen for at finde vand. Men da de endelig nåede den, sank de sammen i fortvivlelse, thi kilden var udtørret. Kvinden lagde udmattet barnet ned og satte sig grædende ved bredden af kilden. Manden kastede sig ned ved siden af hende; han lå og slog med knyttede hænder i den tørre jord. Palmen hørte dem tale med hinanden om, at de måtte dø. Den forstod også af deres samtale, at kong Herodes havde ladet alle børn på to eller tre år dræbe af frygt for, at den store, ventede konge i Juda var blevet født.

"Det suser stærkere og stærkere i mine blade," sagde palmen. "Disse stakkels flygtninge har snart nået deres sidste stund."

Den hørte også, at de var bange for ørkenen. Manden sagde, at det havde været bedre at blive og slås med soldaterne end at flygte. Han sagde, at det ville have været en lettere død.

"Gud hjælper os nok," sagde kvinden.

"Vi er alene blandt rovdyr og slanger," sagde manden. "Vi har ikke mad og ikke vand. Hvor kan Gud hjælpe os?"

Han sønderrev sine klæder i fortvivlelse og trykkede ansigtet ned mod jorden. Han var håbløs som en mand med et dødssår i hjertet.

Kvinden sad oprejst med hænderne foldede om knæet. Men de blikke, hun kastede ud over ørkenen, fortalte om en trøstesløshed uden grænser.

Palmen hørte, at den vemodige susen i dens blade blev stærkere og stærkere. Kvinden havde åbenbart også hørt det; thi hun så op i træets krone. Og i det samme løftede hun uvilkårlig arme og hænder.

"Dadler, dadler!" råbte hun.

Der lå så stor en længsel i hendes stemme, at den gamle palme ønskede, at den ikke var højere end gyvelen, og at dens dadler var lige så lette at nå som tornebuskens røde bær. Den vidste nok, at dens krone hang fuld af daddelklaser, men hvordan skulle mennesker kunne nå op til en så svimlende højde?

Manden havde allerede set, at daddelklaserne hang så højt, at det var umuligt at nå dem. Han løftede ikke engang hovedet. Han sagde til sin hustru, at hun måtte ikke trage efter det umulige.

Men barnet, der havde løbet om alene og leget med pinde og strå, havde hørt moderens udbrud.

Den lille kunne sagtens ikke tænke sig, at hans moder ikke skulle have alt, hvad hun ønskede. Så snart han hørte ordet dadler, gav han sig til at stirre på træet. Han grundede og grublede over, hvordan han skulle få dadlerne ned. Hans pande fik næsten rynker under de lyse lokker. Endelig fløj et smil over hans ansigt. Nu vidste han, hvad han ville gøre. Han gik hen til palmen, klappede den med sin lille hånd og sagde med sin blide barnestemme:

"Bøj dig, palme! Bøj dig, palme!"

Men hvad var dette, hvad var dog dette?

Palmebladene susede, som om en orkan for igennem dem, og der gik gysen på gysen

gennem den høje stamme. Og palmen følte, at den lille havde magten. Den kunne ikke modstå ham.

Og med sin høje stamme bøjede den sig for barnet, som menneskene bøjer sig for fyrster. I en vældig bue sænkede den sig mod jorden og kom endelig så dybt ned, at den store krone med de bævende blade fejede henover ørkensandet.

Barnet syntes hverken at blive forskrækket eller forbavset, men med et glædesråb løb det hen og plukkede den ene klase efter den anden af den gamle palmes krone.

Da barnet havde fået nok og træet stadig blev liggende hen ad jorden, gik han igen hen til det og sagde med den blideste stemme: "Rejs dig, palme! Rejs dig!"

Og det store træ rejste sig stille og ærbødigt på sin spændstige stamme, mens bladene spillede som harper.

"Nu ved jeg, hvem de spiller døds melodien

for," sagde den gamle palme ved sig selv, da den igen stod oprejst. "Det er ikke for nogen af disse mennesker."

Men manden og kvinden lå på deres knæ og priste Gud.

"Du har set vor angst og taget den fra os. Du er den stærke, der bøjer palmens stamme som et rør. Hvilke fjender skulle vi vel ængstes for, når din styrke beskytter os."

Næste gang en karavane drog gennem ørkenen, så de rejsende, at den store palmes krone var visnet.

"Hvorledes kan dette gå til?" sagde en af de rejsende. "Denne palme skulle jo ikke dø, førend den havde set en konge, der er større end Salomon?"

"Måske den har set ham," svarede en anden af ørken-vandrerne.

Palmesøndag – Nadver

(3. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold – i dette tilfælde særligt omkring uddeling af oblater.

Genfortæl beretningen om palmesøndag (Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9) **og om nadverens indstiftelse** (Matthæusevangeliet kapitel 26, vers 17-30) Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden.

Eksperimenter med at fortælle i jeg-form – f.eks. som en af disciplene. Husk passende udklædning og et par remedier.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på personerne og den rolle, de spiller i fortællingen. Samtalen kan dreje sig om, hvordan billedet kan vende på så få dage – fra hyldelse til forræderi.

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par påskesalmer – f.eks. "Se, vi går op til Jerusalem" (DDS 172) og "Hil dig, Frelser og Forsoner!" (DDS 192) Bed evt. organisten om at spille til.

Alterbordet

Vis kirkens alter frem. Måske er der et alterbillede. Hvad forestiller det? Kik på knæfald, kalk og disk. Hvis det er i orden for skolen, kan eleverne prøve at smage en oblat; men der skal ikke holdes egentlig altergang. Om søndagen er bordet dækket med dug, blomster og lys. Hvorfor mon?

Præstens tøj

De fleste mennesker trækker i pænt tøj, når de skal ud at spise. Præsten trækker også i fint tøj, når der skal fejres altergang. Vis kirkens messehageler frem. Spørg eleverne, hvilke symboler de kan finde på tøjet. Gør opmærksom på de liturgiske farver:

- * Grøn for håb og vækst
- * Hvid for fest og renhed
- * Rød for blod og kærlighedens ånd
- * Sort for sorg
- * Violet for bod og eftertanke

Det kreative hjørne

Alt efter tid, lyst og praktiske forhold kan man:

- * bage usyret brød af 720 g. hvedemel, ½ liter piskefløde og 200 gram smør. Det hele æltes sammen og presses ud på en bageplade. Bages ved 230° i et kvarter, eller til det er let gyldent
- * klippe gækkebreve
- * klippe påskepynt til grene, der er på forhånd er plukket og sat ind i kirken i store vaser (skabelon til nem og hurtig kylling side 16)
- * puste og dekorere æg

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der mange fine bøger om påsken, du kan købe hjem og forære eleverne. Fra Bibelselskabet f.eks.

- * "Indtoget i Jerusalem" (14,95 kr.)

* "Påskan" (19,95 kr.)

Fra Unitas Forlag f.eks.

* "Der var engang i Jerusalem" (20,00 kr.)

Fra Lohses Forlag f.eks.

* "Min første historie om påskan" (25,00 kr.)

Påskekylling

Klip en gul kylling. Mal øjne med en sort tus. Klip et lille, rødt rombeformet næb og lim den ene trekant fast.

Klip et hvidt æg. Del det i to til top og bund. Klip en ekstra bund til at lime bag på kyllingen, hvis det skal være rigtigt fint.

Sæt 2 tråde i.

Langfredag – Opstandelse

(4. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold – i dette tilfælde særligt omkring bøn.

Genfortæl beretningen om langfredag (Matthæusevangeliet kapitel 27, vers 31-56) **og om opstandelsen** (Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 1-8)

Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden. De forholdsvise lange fortællinger kan også deles mellem to fortællere. Hvis du vil bruge tipskuponen (side 18) skal svarene gives i fortællingerne.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på personerne og den rolle, de spiller i fortællingen. Samtalen kan dreje sig om modsætningen glæde/sorg. Hvor i beretningerne hørte eleverne det ene/det andet?

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par påskesalmer – f.eks. "Som forårssolen morgenrød" (DDS 234) og "Det er så sandt, at ingen så" (DDS 238) Bed evt. organisten om at spille til.

Bøn

At bede er at tale med Gud, og man kan fortælle Gud alt. Fortæl eleverne om Jesu bøn i Getsemane Have. Forsøg at få en samtale i gang om elevernes egne erfaringer med bøn. Man kan sige tak til Gud i en bøn. Man kan bede for andre. Man kan bede for sig selv. Bønnen går måske ikke lige i opfyldelse næste dag. Eller man ser ikke opfyldelsen. Men det at få sagt noget vigtigt højt, har tit betydning for en selv og den situation, man står i. I Getsemane Have beder Jesus om at blive fri for det, der venter. Men i bønnen accepterer han samtidig, at Guds vilje sker.

Opgaver

- * Påske-tipskupon (side 18)
- * Fadervor-opgave (side 19)
- * Gå en tur på kirkegården

Byd eleverne frugt og grønt i små stykker, mens de løser opgaverne.

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der mange fine bøger om påsken, du kan købe hjem og forære eleverne. Fra Bibelselskabet f.eks.

- * "Indtoget i Jerusalem" (14,95 kr.)
- * "Påsken" (19,95 kr.)

Fra Unitas Forlag f.eks.

- * "Der var engang i Jerusalem" (20,00 kr.)

Fra Lohses Forlag f.eks.

- * "Min første historie om påsken" (25,00 kr.)

Påske-tipskupon

		1	X	2
1	Hvad var det for nogle grene folk lagde på vejen? 1) Bøgegrene X) Grangrene 2) Palmegrene			
2	Hvilket dyr red Jesus på? 1) Æsel X) Hest 2) Kamel			
3	Hvad spiste og drak Jesus og hans disciple skærtorsdagaften? 1) Cola og pommes frites X) Vin og brød 2) Vand og brød			
4	Hvornår mindes man ved gudstjenesten dette aftensmåltid? 1) Ved dåben X) Ved nadveren 2) Når man siger Trosbekendelsen			
5	Hvad hed den discipel, der forrådte Jesus? 1) Judas X) Peter 2) Johannes			
6	Hvad blev Jesus anklaget for? 1) At han var terrorist X) At han var landsforræder 2) At han var jødernes konge			
7	Hvorfor hedder det mon "langfredag"? 1) Dagen føltes lang for Jesus X) Dagen varer faktisk en time mere end alle andre dage 2) Fordi Jesus skulle gå så langt			
8	Hvordan døde Jesus? 1) Han blev skudt X) Han blev hængt 2) Han blev korsfæstet			
9	Hvordan bliver Jesus begravet? 1) Han bliver brændt X) Han bliver lagt i en gravhule med en stor sten rullet for 2) Han blev gravet ned i jorden			
10	Hvem mødte kvinderne, da de gik ud til Jesu grav for at sørge? 1) En engel X) En nisse 2) En elverpige			
11	Hvem skulle kvinderne fortælle om den opstandne Jesus? 1) Soldaterne X) Disciplene 2) De måtte endelig ikke fortælle det til nogen!			

Fadervor-opgave

Hvad er det, man beder om i Fadervor? Træk en streg fra bønnen og til det, du synes, den betyder:

vor Fader, du som er i himlene!

amen

helliget blive dit navn,

sådan er det jo i himlen; gid det også var sådan på jorden,

komme dit rige,

og bevar os fra at blive fristet til at gøre noget forkert,

ske din vilje

og tilgiv os, når vi gør noget forkert,

som i himlen således også på jorden;

men bevar os fra alt ondt.

giv os i dag vort daglige brød,

for alverden, al magt og ære vil for evigt tilhøre dig!

og forlad os vor skyld,

ligesom vi tilgiver andre, der gør noget forkert overfor os.

som også vi forlader vore skyldnere,

dit navn vil altid være noget særligt,

og led os ikke ind i fristelse,

gid du en dag bestemmer overalt,

men fri os fra det onde.

giv os i dag det, vi har brug for for at leve,

for dit er riget og magten og æren i evighed!

må det gå, som du gerne vil have det til.

amen

du er vores Fader og ser til os fra himlen!

Pinse og Helligånd

(5. klasse)

Når skolen beder om fortællestunden, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold – i dette tilfælde særligt omkring ikoner.

Genfortæl beretningen om pinsen (Apostlenes Gerninger kapitel 2, vers 1-41) Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden. Eksperimenter med at fortælle i jeg-form – f.eks. som en af disciplene. Husk passende udklædning og et par remedier.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har styr på situationen: Disciplene er samlet for at fejre pinse. Utrykke er de. Der er sket så meget siden Jesu død, opstandelse og himmelfart. Hvad skal de tro? Tør de overhovedet vise sig udenfor en dør? Samtalen kan dreje sig om forskellen på at være modløs og så få modet forærende. Dette mod kaldes for Helligånd. En tredje måde, Gud viser sig på udover at være Gud Fader og Gud Søn. Helligånden gør, at folk omkring gerne vil høre på disciplene og selv kommer til tro.

Salmer

Det vil være oplagt at synge (vers fra) et par pinsesalmer – f.eks. "I al sin glans nu stråler solen" (DDS 290) og "Kærligheds og sandheds Ånd!" (DDS 292) Bed evt. organisten om at spille til.

Symboler

Duen er ét symbol på Helligånden. Ild eller flammer et andet. Gå på jagt i kirken sammen med eleverne efter pinse/helligåndssymboler. Måske kirkens messehageler også har et af symbolerne?

Ikoner

Giv eleverne tid til at male deres eget symbol på pinsen. Udlevér et kvadratisk lærred til hver på ca. 15 x 15 cm., pensler og maling. Lærrederne anskaffes nemt og billigt over Internettet. Pensler og maling er billigt i butikken "Tiger". Spørg, om organisten vil spille til, mens der males – ellers anvend en CD. De færdige ikoner kan udstilles i kirken, på skolen, på byens bibliotek eller andre steder.

Byd eleverne en juicebrik, mens de maler.

Læsehjørnet

Til netop denne aldersklasse er MANGA tegneserier det helt rigtige. MANGA er japanske tegneserier i 4 farver, og de læses bagfra! I "MANGA Messias" fra Bibelselskabet (99,95 kr.) er Jesus hovedperson, og som læser kommer man til at lære ham såvel som de 12 disciple rigtigt godt at kende.

Køb et par stykker hjem til kirken og lad eleverne kikke i dem, når de trænger til en pause fra ikonerne.

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, kan du købe denne lille bog hjem og forære eleverne. Fra Unitas Forlag:

* "Peters papegøje" (25,00 kr.)

Paulus og de første kristne

(6. klasse)

Når skolen beder om fortællertimen, bør der være en dialog om forventninger /indhold/praktiske forhold – i dette tilfælde særligt omkring Kristuskrans og tinkors.

Genfortæl beretningen om den første menighed (Apostlenes Gerninger kapitel 2, vers 37-47) **og om Paulus omvendelse** (Apostlenes Gerninger, kapitel 9, 1-19) Det er ikke nødvendigvis præsten, der skal fortælle. Det kan også være sognemedhjælperen eller en god fortæller fra menigheden. Eksperimenter med at fortælle i jeg-form – f.eks. som Paulus eller Ananias. Husk passende udklædning og et par remedier.

Samtale

Spørg eleverne, hvad de har hørt. Sørg for, at de har forstået, hvor vanskeligt det var at tilhøre de første kristne menigheder. Det var svært bl.a. på grund af mennesker som Paulus, der forfulgte de kristne. Det var virkelig en 180° omvendelse, han var ude for på vejen til Damaskus. Elementet med, at han bliver blind for en stund og først seende ved Ananias' hjælp, kan også tolkes som, at Paulus hidtil har været blind for Guds gerninger og nu kommer til tro. Paulus bliver døbt som en indgang til den kristne menighed. Sådant er det også i den danske folkekirke, hvor man bliver medlem via dåben. Kendetegne for de første menigheder er endvidere, at de holder fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødets brydelse og bønnerne. Disse 4 ting kaldes også de 4 B'er, som måske gør det nemmere at huske for eleverne:

B: Bibelen

B: Brødrene (altså fællesskabet)

B: Brødet (altså nadveren)

B: Bønnerne

Salmer

Syng (vers fra) "Kærligheds og sandheds Ånd!" (DDS 292) og "Talsmand, som på jorderige" (DDS 294) Bed evt. organisten om at spille til.

Det kreative hjørne

* Lav en Kristuskrans sammen med pigerne. Unitas Forlag forhandler såvel materialer som forklaring til perlerne. Man kan også "komponere" sin egen bedekrans.

* Støb tinkors sammen med drengene. Skær bagekartofler halvt over. Udhul et kors. Hæld (meget forsigtigt!) flydende tin i. Det stivner næsten øjeblikkeligt og kan tages op. Har man sat en tændstik i bagekartofflen, kan der sættes snor i korset. Tin kan købes på Internettet og smeltes i en lillebitte gryde over et gasblus.

Læsehjørnet

Til netop denne aldersklasse er MANGA tegneserier det helt rigtige. MANGA er japanske tegneserier i 4 farver, og de læses bagfra! I "MANGA Metamorfose" fra Bibelselskabet (99,95 kr.) er Paulus hovedperson, og som læser kommer man til at lære ham såvel som de andre apostle rigtigt godt at kende.

Køb et par stykker hjem til kirken og lad eleverne kikke i dem, når de trænger til en pause fra aktiviteterne.

Noget med hjem

Hvis kirkens økonomi er til det, er der flere gode bøger at sende eleverne hjem med. Fra Unitas Forlag f.eks.

- * "Alverdens helgener" (29,00 kr.)
- * "Livskortet" (29,00 kr.)
- * "Thors død" (29,00 kr.)

Hvis kirken ønsker at tilbyde skolen fortælle timerne, kan flg. skriftlige henvendelse benyttes
Siden kan fås elektronisk ved henvendelse til HASK

_____ Skole
Att. Skoleleder _____

_____ Kirke vil gerne tilbyde _____ Skole en række fortælle timer i løbet af næste skoleår.

I faget kristendomskundskab skal eleverne beskæftige sig med de bibelske fortællinger og kirkens højtider.

- * kende til centrale fortællinger fra Det Gamle og Nye Testamente
- * tale med om indholdet af de bibelske fortællinger
- * gengive udvalgte bibelske fortællinger på forskellig vis
- * kende til udvalgte symboler og ritualer samt synge og samtale om salmer og sange.

Efter 6. klassetrin skal eleverne:

- * formulere udvalgte bibelske fortællingers pointer
- * genkende eksempler på nutidige udtryk for bibelske fortællinger
- * beskrive udvalgte symboler og ritualer samt synge og samtale om salmer og sange.

I fortælle hjørnet giver kirken en håndsrækning til skolen med at nå disse mål. Tanken er, at eleverne fra 0.-6. klasse lærer kirken at kende og får en forståelse for de bibelske fortællinger bag højtiderne jul, påske og pinse.

Eleverne kommer igennem flg. emner i løbet af de 7 år:

- * Juleevangeliet og den hellige nat (0. klasse)
- * De vise mænd (1. klasse)
- * Flugten til Egypten (2. klasse)
- * Palmesøndag – Nadver (3. klasse)
- * Langfredag – Opstandelse (4. klasse)
- * Pinse og Helligånd (5. klasse)
- * Paulus og de første kristne (6. klasse)

Som udgangspunkt varer hver fortælle time en lektion.

Det er gratis at benytte sig af tilbuddet.

Nærmere aftale træffes med mig.

Med venlig hilsen
på _____ Kirkes vegne
sognepræst _____